ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ 31-534
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2-0-0
Ἐξάμηνος	» 360	Ἐξάμηνος	» 1-5-0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ. 12-75

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
16
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.42'—Δύσις 5.28'
Προσκύνησις ἁλύσεως ἁπ. Πέτρου

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ
Α ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΟΝΟΤΙΟΣΛΑΥΪΚΟΝ

Εἰς τὴν Σοφιανὴν ἐφημερίδα «Ντνὲς» ἐδημοσιεύθη, τὸ παρελθὸν Σάββατον, κύριον ἄρθρον, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Δρος Στογιὰν Τσόλοβ καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Βουλγαρία καὶ Νοτιοσλαυΐα».

Ὅπως εἶνε εὐνόητον, τὸ ἄρθρον τοῦτο στρέφεται περὶ τοῦ Βουλγαρο - νοτιοσλαυϊκοῦ συμφώνου, τοῦ ὁποίου ἐπίκειται, ὡς γνωστόν, ἡ ὑπογραφή. Τὸ ἄρθρογράφος, ἐκφράζων τὴν χαρὰν τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ διὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπαλλαγὴν τῶν παρεξηγήσεων μεταξὺ τῶν δύο «ἀδελφῶν σλαυϊκῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου», ἀναπολεῖ ὑπενθυμίζων τὰς πρὸς τὸ ἐνεργείας τοῦ Βασιλέως Βόριδος, προσθέτει τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα:

Ἡ ἱστορικὴ καὶ πολιτικὴ συμμαχία τοῦ συμφώνου διαρρήξας φιλίας μεταξὺ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας εἶνε μεγίστη. Τὸ σύμφωνον τοῦτο ἀποτελεῖ, ἐν ὅλοις, μίαν στερεωτάτην ἐγγύησιν εἰρήνης καὶ ἡσυχίας εἰς τὴν Βαλκανικήν. Χωρὶς νὰ στρέφεται ἐναντίον οἱασδήποτε — τοῦτο τὸ ἐτόνισε ἐπαξὺ ἄλλων καὶ ὁ κ. Ρουσσὲν Ἀράς, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας καὶ ἀδελφὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως — τὸ Βουλγαρο-νοτιοσλαυϊκὸν σύμφωνον ἀποτελεῖ τὸ ἀφασιστικώτερον βῆμα, ἀπὸ τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐχθροπραξιῶν, πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἑνώσεως τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου. Δὲν ἦτο πάντοτε φανές, ὅτι τίποτε δὲν ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ ἀποτελεσματικώτερον εἰς τὴν στερέωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀμελφικὴν φιλίαν τῶν δύο λαῶν; Τὸ Σύμφωνον, ἀφ' ἑτέρου, ἀποτελεῖ μίαν πανηγυρικὴν ἀπάντησιν εἰς ὅλους ἐκείνους, ὅσοι ἤθελαν νὰ διαβλέπουν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς Βουλγαρίας ἐκ τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ἔνδειξιν ἐλλείψεως εἰλικρινείας. Ἡ διαρκὴς φιλία μεταξὺ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας θὰ ἔχῃ μεστὴν ἀπήχησιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς πολιτικῆς τῶν δύο χωρῶν εἰς τὴν Βαλκανίαν. Οὕτω θὰ ἐπιτευχθῇ μία ἰσχυροτέρα συνεννόησις μεταξὺ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Χερσονήσου, μετὰ τῶν ὁποίων, ἄλλως τε, ἡ Βουλγαρία δὲν ἔπαυσε ποτὲ διατηροῦσα σχέσεις ἐξαιρέτως φιλικάς. Ἡ ἀγαθοποιὸς αὕτη ἐνέργεια τοῦ συμφώνου θ' ἀναδειχθῇ, ἀναμφιβόλως, καὶ ἐπὶ τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Κεντρώας Εὐρώπης».

Ὁ Βούλγαρος ἀρθρογράφος ἀπευθύνετο πρὸς Βουλγαρικὸν ἀναγνωστικὸν κοινόν, ἐξαίρων, διὰ τῶν ἀνωτέρω, τὴν σημασίαν τοῦ Βουλγαρο-νοτιοσλαυϊκοῦ συμφώνου. Καὶ ἀναφέρει ἰδιάζουσαν σημασίαν τὸ γεγονός, ὅτι καὶ αὐτὸς, ὡς καὶ ἐν γένει τὰ ὄργανα τῆς Βουλγαρικῆς δημοσίας γνώμης, ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ τονίσῃ τὴν σαφῶς εἰρηνικὴν σημασίαν τοῦ συμφώνου καὶ τὴν εἰλικρινῆ διάθεσιν τῆς Βουλγαρίας, ὅπως τοῦτο συντελέσῃ κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικόν, εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Βαλκανίαν. Ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἀξία εἶνε ἡ παρατήρησις τοῦ ἀρθρογράφου τῆς «Ντνὲς», καθ' ἣν τὸ σύμφωνον ἀποτελεῖ εὔγλωττον ἀπάντησιν εἰς ὅσους ἤθελον νὰ ἑρμηνεύουν τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλγαρίας ἐκ τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ὡς δεῖγμα ἀνειλικρινείας, ὡς ὑποκρύπτουσαν δηλαδὴ προθέσεις ἀμφισβητήσεως ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας τῆς βάσεως τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν κατοχύρωσιν τοῦ ἐκ τῶν συνθηκῶν σημερινοῦ ἐδαφικοῦ καὶ πολιτικοῦ καθεστῶτος εἰς τὴν Χερσόνησον. Ὁ ἀρθρογράφος τονίζει σαφῶς, ὅτι ἡ Βουλγαρο - νοτιοσλαυϊκὴ συνεννόησις θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐπιτευχθῇ μία στενωτέρα συνεννόησις μεταξὺ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν ἄλλων γειτόνων της εἰς τὴν Βαλκανικὴν. Γνωρίζουν δὲ κάλλιστα οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ, ὅτι ἡ συνεννόησις αὐτὴ εἶνε εἰλικρινῶς ἐκ μέρους πάντων ἐπιθυμητὴ καὶ ὅτι μόνη στερεὰ καὶ ἀκλόνητος κρηπὶς δι' αὐτὴν θὰ εἶνε ἡ διατήρησις τοῦ ἐκ τῶν συνθηκῶν ἐδαφικοῦ καθεστῶτος τῆς Χερσονήσου μας.

Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Νοτιοσλαυϊκὴ κυβέρνησις, πρὶν ἢ ἀρχίσῃ τὰς μετὰ τῆς Βουλγαρικῆς διαπραγματεύσεις της ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκ Σόφιας διατυπωθείσης προτάσεως πρὸς συνεννόησιν, ἀπηυθύνθη πρὸς τοὺς ἑταίρους τῆς Νοτιοσλαυΐας ἐν τῇ Βαλκανικῇ Συνεννοήσει διὰ νὰ ζητήσῃ τὰς ἀπόψεις των καὶ τὴν συγκατάθεσίν των, σύμφωνα πρὸς τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου, θὰ ἦτο καὶ μόνον ὑπεραρκετὸν διὰ νὰ καταδειχθῇ, ὅτι ἡ Βουλγαρο-νοτιοσλαυϊκὴ συνεννόησις θὰ ἦτο δυνατὴ μόνον ὡς ἐπίρρωσις τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ἀφοῦ θ' ἀπετέλει ἐμμέσως μίαν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀπαραβιάστου τῶν σημερινῶν συνόρων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν. Εἶνε, ὅμως, λίαν ἱκανοποιητικὸν ὅτι ἡ διαπίστωσις τῆς τοιαύτης σημασίας τοῦ Βουλγαρο-νοτιοσλαυϊκοῦ, διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν τῆς Χερσονήσου τονίζεται καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν Βουλγαρικῶν ἐφημερίδων.

Θὰ ἦτο, ἴσως, δυνατὸν νὰ παρατηρηθῇ, ἀντιστρόφως, ὅτι ἡ στενωτάτη συνεργασία τῶν τεσσάρων ἑταίρων τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως καὶ ἡ, ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς ἔτι τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου φιλικὴ αὐτῶν δήλωσις πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ὅτι ἡ θύρα μένει πάντοτε προθύμως ἀνοικτὴ καὶ δι' αὐτήν, συνέβαλον ὅπως δημιουργηθῇ εἰς τὴν γείτονα ἡ ἐπιθυμία τῆς στενωτέρας συνεννοήσεώς της μετ' αὐτῶν, ἀφετηρίαν τῆς ὁποίας χαρακτηρίζουν σήμερον οἱ ἐν Σόφιᾳ τὴν συνεννόησίν των μετὰ τῆς Νοτιοσλαυΐας. Ὅπως, ὅμως, καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ νοοτροπία, τὴν ὁποίαν ἐκφράζουν ἄρθρα οἷον τὸ τῆς «Ντνὲς», πρέπει νὰ χαιρετισθῇ μετὰ χαρᾶς ἀπὸ ὅλους τοὺς φίλους μιᾶς γενικῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως, τοὺς ἐκτιμῶντας ἐν ὅλῃ τῆς τῇ πληρότητι τὴν ἀξίαν τῆς εἰρήνης τῆς Χερσονήσου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν της.

Γέχνη καὶ ζωή

Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Πούσκιν

Γιὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα του

Τώρα ποὺ προετοιμάζεται νὰ ἑορταστῇ ἀπὸ τὸν διεθνῆ φιλολογικὸ κόσμο ἡ ἑκατονταετηρίδα τοῦ μεγάλου Ρώσσου ποιητοῦ Πούσκιν δημοσιεύθηκε, σὲ ἀγγλικὴ ἔκδοση, ἡ ἀλληλογραφία του. Εἶνε μιὰ εἰρὰ ἀπὸ ντοκουμέντα ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἰδιωτική του ζωὴ καὶ ἀκριβῶς τώρα ἡ ζωὴ καὶ οἱ ἔρωτες τοῦ ποιητοῦ προσελκύουν τὴν κοινὴ περιέργεια, αὐτὴ ἡ ἀλληλογραφία ἔχει τόσο ἐνδιαφέρον ὅσο καὶ ἕνα ρομάντσο. Φαίνεται ἀβαρὰ ποιὸ ρόλο ἔπαιξε μέσα τὸ τραγικὸ πεπρωμένον τοῦ Πούσκιν ὁ γάμος του· μὲ τὴν δεσποινίδα Γκοντσάρωφ καὶ πῶς ὁ ποιητὴς πεσε θῦμα μιᾶς μοιραίας καταρομῆς.

Ἂν καὶ εἶνε γνωστὴ στὶς γενιὲς γραμμὲς ἡ ἐρωτικὴ ζωὴ τοῦ ποιητοῦ καὶ ἔχουν γραφῆ βιβλία ὁλόκληρα ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἀπὸ ὅλες τὶς φιλολογίες τοῦ κόσμου, ἡ τούτοις τώρα μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀλληλογραφίας του, παίρνει ἕνα καινούργιο ἐντελῶς ἐνδιαφέρον αὐτὴ ἡ ὑπόθεση ἀπὸ τὶς ἀμπολλες λεπτομέρειες ποὺ ἔρχονται στὸ φῶς. Ὁ Πούσκιν γνώριζε τὴν Ναταλία Γκοντσάρωφ σ' ἕνα χορὸ στὴ Μόσχα καὶ ἡ ἐρωτεύθηκε ἀμέσως μαγεμένος ἀπὸ τὴν τέλεια ὀμορφιά της, μιὰ ὀμορφιὰ ἀληθινὰ κλασσική, ἀν καὶ λίγο ψυχρή, ὅπως ἀναφέρουν οἱ μαστοτέλεις τῶν συγχρόνων Γκείνης τῆς ἐπογῆς.

Σὲ λίγο καιρὸ ἔφυγε ἀπὸ τὴ Μόσχα κ' ἔμεινε μακρυὰ ἕνα χρόνο, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ ξεχάσῃ τὴν ὡραία ἐκείνη κοπέλλα, δὲν μποροῦσε νὰ θγάλῃ ἀπὸ τὸν νοῦ του τὴν μαγευτικὴ της εἰκόνα. Τὸν ἄλλο χρόνο ξαναπερνῶντας ἀπὸ τὴ Μόσχα ἐπῆγε κι' ἐπεσκέφθηκε τοὺς γονεῖς τῆς ὡραίας κοπέλλας κ' ἐζήτησε νὰ τὴν νυμφευθῇ. Οἱ Γκοντσάρωφ ἦταν μιὰ παλιὰ καὶ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια τῆς Μόσχας καὶ εἶχαν τόσο μεγάλη ἰδέα γιὰ τὴν εὐγένεια τῆς καταγωγῆς τους ὥστε μπροστὰ στὰ μάτια τους ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι ἦταν κατώτεροι. Ἔδωσαν λοιπὸν μιὰ ἀμφίβολη ἀπάντηση στὴν πρόταση τοῦ ποιητοῦ ἂν καὶ ἦταν κι' αὐτὸς ἀπὸ εὐγενικὸ γένος.

Ὁ Πούσκιν ἔφυγε τότε ἀπὸ τὴ Μόσχα μὲ τὸν θάνατο στὴν ψυχὴ καθώς γράφει ὁ ἴδιος. Ἦταν ὅμως τόσο σφοδρὸ τὸ πάθος ποὺ τοῦ εἶχεν ἐμπνεύσει ἡ ὡραία Ναταλία ὥστε ξαναγύρισε πάλι στὴ Μόσχα ὕστερ' ἀπὸ λίγο καὶ ξαναζήτησε τὴν χεῖρα της γιὰ δεύτερη φορά. Οἱ γονεῖς τοῦ ἔδωσαν ἀπάντηση κατηγορηματικὰ ἀρνητικὴ καὶ σὲ τόνο πολὺ ψυχρὸ λέγοντας ὅτι ἡ κόρη των ἦταν μόνο δέκα ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἑπομένως ἦταν ἀκόμα πολὺ μικρὴ γιὰ παντρειά. Ἐν τούτοις καὶ πάλι δὲν ἔχασε τὸ θάρρος του ὁ ἐρωτευμένος ποιητὴς καὶ δὲν παράτησε τὸ σχέδιό του.

Τὴν ἐζήτησε καὶ τρίτη φορὰ καὶ κατάφερε νὰ πετύχῃ. Οἱ γονεῖς τοῦ ἔδωσαν μιὰ ὑπόσχεση ἀρκετὰ εὐνοϊκὴ καὶ τὸν ἐδέχτηκαν στὸ σπίτι των σὰν ὑποψήφιο ἀρραβωνιαστικὸ τῆς κόρης των. Ἀλλὰ καὶ πάλι οἱ ἀρραβῶνες λίγο ἔλλειψε νὰ μὴ γίνουν γιατί ἡ μητέρα τῆς κόρης κρατοῦσε ἀπέναντί του μιὰ στάση σχεδὸν ἐχθρική. Ὁ ποιητὴς ἔπρεπε νὰ φύγῃ τότε ἀπὸ τὴ Μόσχα γιὰ τὸ Νόβγκροροντ ὅπου τὸν καλοῦσε ἡ ὑπηρεσία του καὶ ἀπὸ 'κεῖ ἄρχισε νὰ στέλνῃ τακτικὰ ἐπιστολὲς στὴ μνηστή του καὶ στοὺς φίλους του. Σὲ μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐπιστολὲς, ποὺ ἀπευθύνεται στὴν φίλη του πριγκίπισσα Βιαζέμσκυ, γράφει : « Ἐφυγα ἀπὸ τὴ Μόσχα ψυχραμένος μὲ τὴν κυρία Γκονταρωφ γιατὶ τὴν ἐπαύριο τοῦ χοροῦ μοῦ ἔκαμε μιὰ σκηνὴ τόσο γελοία ὅσο δὲν μπορεῖτε νὰ φανταθῆτε. Δὲν εἶμαι σὲ θέση νὰ ξέρω ἂν ἐχάλασε ὁριστικὰ ὁ ἀρραβῶνας μου ἢ ὄχι. Ἐν τούτοις ἐλπίζω ὅτι ἡ πόρτα εἶνε ἀκόμα ἀνοικτή».

Στὴν ἀρραβωνιαστικιά του ἔγραφε : «Φεύγω χωρὶς νὰ εἶμαι καθόλου βέβαιος γιὰ τὴν τύχη μου. Ἂν ἡ κυρία μητέρα σας εἶχε ἀποφασισμένη νὰ ματαιώσῃ τὸν γάμο μας καὶ σεῖς εἴσθε ἀποφασισμένη νὰ ὑπακούσετε, ἐν τούτοις ἐγὼ εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ ἐπιμείνω. Εἶχα ἴσως ἄδικο νὰ φαντάζομαι ὅτι ἡ εὐτυχία ἦτο δυνατὸν νὰ ἔλθῃ καὶ σὲ μένα. Ἂν πρόκειται νὰ ματαιωθῇ ὁ γάμος μας ἐγὼ σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι θὰ σᾶς ἀγαπῶ γιὰ πάντα καὶ ὅτι δὲν θὰ πάρω ποτὲ ἄλλην γυναῖκα». Στὸ τέλος φαίνεται ὅτι ἐπῆλθε κάποια συμφιλίωση μεταξὺ πενθερᾶς καὶ γαμπροῦ καὶ ὁ γάμος ἔγινε. Τὸ περίεργο σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση εἶνε ὅτι οἱ Γκοντσάρωφ ἦταν πνιγμένοι στὰ χρέη καὶ ἔλπιζαν πολὺ νὰ τοὺς βοηθήσῃ ὁ Πούσκιν ποὺ εἶχε ἀρκετὴ περιουσία κληρονομήσει ἀπὸ τὴν μητέρα του γιὰ νὰ τὰ πληρώσουν. Εἶνε λοιπὸν γνωστὸν ὅτι ἡ ἐχθρότης τῆς κυρίας Γκοντσάρωφ ἦταν προσποιημένη καὶ ἡ σπουδαία αὐτὴ κυρία βλέποντας πόσο βαθειὰ ἦταν ἐρωτευμένος ὁ ποιητὴς ἐδημιουργοῦσε διαρκῶς δυσκολίες μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ κατόπιν περισσότερα χρήματα. Καὶ φαίνεται πὼς ἐπέτυχε ἀρκετὰ καλὰ στὸ ἐπικίνδυνο αὐτὸ παιγνίδι.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ Πούσκιν καὶ οἱ Γκοντσάρωφ ἀνῆκαν στὴ ρωσικὴ ἀριστοκρατία καὶ εἶχαν πολλοὺς φίλους στὴν Πετρούπολι καὶ στὴ Μόσχα, ὁ γάμος αὐτὸς ἔκαμε ζωηρὴ ἐντύπωση. Ὁ ἴδιος ὁ Τσάρος, ποὺ φαίνεται ὅτι εἶχε προσέξει πολὺ τὴν ὡραία Ναταλία, ἔθαλε τὸν ὑπασπιστή του νὰ γράψῃ στὸν Πούσκιν ὅτι ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος ἀλλὰ τὸν καθιστοῦσε προσεκτικὸ στὸ ζήτημα τῆς εὐθύνης ποὺ ἀναλαμβάνει ἀπέναντι τῆς συζύγου του, τῆς ὁποίας ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχία. Ὁ γάμος ἔγινε στὴ Μόσχα στὶς 18 Φεβρουαρίου 1831. Καὶ ὁ ποιητὴς, θερμοκέφαλος καθὼς ἦταν, δὲν ἄργησε νὰ μετανοιώσῃ.

Ἡ γυναίκα του φαίνεται πὼς ἦταν τρομερὰ φιλάρεσκη καὶ ἡ κοκεταρία της δὲν ἔξερε ὅρια. Μέσα στοὺς ἀριστοκρατικοὺς κύκλους τῆς Πετρουπόλεως ποὺ ἡ ζωὴ ἦταν ὅλο χαρὰ καὶ πανηγύρια ἔκανε καταπληκτικὴ ἐντύπωση ἡ ὀμορφιά της καὶ ὅπου καὶ ἂν ἐμφανιζόταν ἦταν πάντα περιτριγυρισμένη ἀπὸ πλῆθος θαυμαστῶν. Αὐτὴ ἡ ἰδια ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ προσελκύῃ περισσότερο τοὺς θαυμαστάς της καὶ νὰ τοὺς κρατήσῃ κοντά της. Καὶ στὸν σύζυγό της, ποὺ καθὼς φαίνεται δὲν τὸν εἶχε ἀγαπήσει ποτέ της, ἔδινε πολὺ λίγη σημασία. Ἦταν δηλαδὴ μιὰ γυναίκα ἐπιπόλαιη, χωρὶς μόρφωση καὶ χωρὶς εὐαισθησία, θαμπωμένη ἀπὸ τὴν ἴδια της τὴν ὀμορφιά, ἐγωίστρια καὶ ἀσήμαντη.

Ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι ὁ Πούσκιν σὰν σύζυγος κάθε ἄλλο ἦταν παρὰ Ὀθέλλος, ὅπως ἀναφέρει ὁ σχετικὸς θρῦλος ποὺ ἔχει κυκλοφορήσει σχετικὰ μ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση. Τῆς ἐσυγχωροῦσε ὅλες τὶς ἀδυναμίες της καὶ γιὰ τὸ χατῆρι της ἐπῆρε ἕνα τίτλο στὴν Αὐλὴ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐμφανίζεται ἡ γυναίκα του καὶ νὰ φιγουράρῃ. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ σχόλια κυκλοφοροῦσαν ἄφθονα εἰς βάρος τῆς ὡραίας κυρίας Πούσκιν καὶ οἱ κακὲς γλῶσσες ἔφθασαν στὸ σημεῖο νὰ διαδώσουν ὅτι ἦταν ἐρωμένη τοῦ Τσάρου.

Τὸ τέλος αὐτῆς τῆς ἱστορίας εἶνε γνωστό. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ὁλλανδίας βαρῶνος Χέκρεν ἄρχισε νὰ γράφῃ ἀνώνυμα γράμματα τοῦ Πούσκιν, αὐτὸς τὸν ἐπροκάλεσε σὲ μονομαχία, τὴν πόκληση τὴν ἐδέχθη ὁ θετὸς υἱός του κι' αὐτὸς ἐσκότωσε τὸν ποιητὴ στὶς 10 Φεβρουαρίου 1837. "Ετσι ἔσβησε ἡ μεγάλη φιλολογικὴ δόξα τῆς Ρωσίας.

SER

Ἡ Ἰταλοαγγλικὴ συνεννόησις

Ἡ Ἀγγλικὴ ἄποψις διὰ τὴν «συμφωνίαν τῶν κυρίων»

Διασαφήσεις καὶ ἑρμηνεῖαι

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. (Ἰδ. ὑπηρεσία).— Ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ κοινὴ ἀγγλικὴ γνώμη ὑπεδέχθη τὴν ἀνταλλαγὴν διαβεβαιώσεων περὶ τῆς Μεσογείου μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν 2 Ἰανουαρίου, ὑπῆρξε ταυτοχρόνως περιεργὸς κα. ἀσαφής. Εἶνε κοινὸν μυστικόν, ὅτι ἡ συμφωνία αὐτή, τὴν ὁποίαν ἐπεθύμει καταφανῶς ἡ Ρώμη, δὲν προεκάλεσε κανένα ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ Λονδῖνον, ἐθεωρήθη δὲ ὡς κάτι, μὲ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ τελειώνουν μίαν ὥραν ἀρχήτερα. Ἡ χρησιμότης μιᾶς συμφιλιώσεως μὲ τὴν Ἰταλίαν, μετὰ τὸ θλιβερὸν αἰθιοπικὸν «ἐπεισόδιον», κατέστη πρόδηλος εἰς ὅλους τοὺς μεσαίους Ἄγγλους, οἱ ὁποῖοι ἐπροτίμησαν ν' ἀποφύγουν τὰ σχόλια, ποὺ θὰ ἠδύναντο νὰ δυσχεράνουν τὴν διπλωματικὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς τῆς φιλίας μὲ τὸ στανιό.

Πάντως εἶνε βέβαιον, ὅτι τὸ πρῶτον σημεῖον, ποὺ ἐπέιραξε τὰ νεῦρα τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης, εἶνε αὐτὸς οὗτος ὁ ὅρος «Τζέντλεμεν' ς ἀγκρῆμεντ» (συμφωνία κυρίων), ὁ ὁποῖος ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ρώμην κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον καὶ ὁ ὁποῖος διετυπώθη προφανῶς μὲ τὴν σκέψιν, ὅτι θὰ ἦτο εὐάρεστος εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ θὰ ἐχρησίμευε πρὸς δήλωσιν μιᾶς εὐρείας καὶ ἐλαστικῆς συνεννοήσεως διὰ τὴν ρύθμισιν πολλῶν πραγμάτων, ἤτις ταυτοχρόνως θ' ἄφηνεν ἀρκετὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰ συμβαλλόμενα μέρη διὰ τὴν μελλοντικὴν δρᾶσιν των. Τὸ Φόρειν Ὄφφις πάντοτε προετίμα καὶ προτιμᾷ ἀκόμη τὸν ὀλιγώτερον ἀσαφῆ ὅρον τῆς «ἀνταλλαγῆς διαβεβαιώσεων», ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΝΩ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ...

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΔΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

ΚΑΙ Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἡ τελευταία ἐπίθεσις κατὰ τῆς Μαδρίτης, ὑπῆρξεν ἀσφαλῶς ἡ μεγαλυτέρα ἀπὸ ὅσας ἐπεχειρήθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς αὐτῆς ἦτο ἡ ἐκ βορρᾶ κύκλωσις τῆς ἰσπανικῆς πρωτευούσης διὰ τῆς ἀποκοπῆς τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Μαδρίτης καὶ Ἐσκοριάλ. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Μαδρίτη εἶνε ἐξαιρετικῶς εὐπρόσβλητος ἐκ βορρᾶ. Ἀπὸ τὰ βόρεια προάστιά της πρὸς τὴν κατδίαν τῆς πόλεως, τὴν Κοστιλιάνα ἡ ὁδὸς εἶνε εὐθεῖα καὶ ἀδιάσπαστος, ἔχει δὲ μῆκος δύο περίπου χιλιομέτρων. Ἑπομένως, ἡ ἐντεῦθεν προέλασις εἶνε πολὺ εὐκοωτέρα παρὰ ἐκ νότου ἢ ἐκ τῶν δυτικῶν καὶ βορειοδυτικῶν ἐργατικῶν συνοικιῶν. Κατὰ μῆκος τῶν βορείων προσβάσεων πρὸς τὴν Μαδρίτην ὑπάρχουν πολὺ ὀλιγώτεραι ἀμυντικαὶ θέσεις ἀπὸ τὰς ἄλλας προσβάσεις τῆς πόλεως. Αὐτοὶ ἦσαν οἱ στρατηγικοὶ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους οἱ ἐπαναστάται παρητήθησαν τῶν ἐκ δυσμῶν τῆς πόλεως προσπαθειῶν των καὶ ἐστράφησαν πρὸς βορρᾶν, ὅπου ἐνήργησαν εὐρεῖαν κυκλωτικὴν κίνησιν.

Οἱ κυβερνητικοί, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς νέας ταύτης ἐπιθέσεως ἔλαβον σύντονα μέτρα. Διέταξαν ἐν πρώτοις τὴν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἐκκένωσιν τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν ἄμαχον πληθυσμόν. Πρὸς τοῦτο ἱδρύθη μία Ἐπιτροπὴ Ἐκκενώσεως, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἐτέθη ὁ σενιὸρ Χεμινέθ. Εἰς δηλώσεις του πρὸς τὸν ἐν Μαδρίτῃ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος» ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐτόνισεν, ὅτι σκοπὸς τοῦ μέτρου τούτου εἶνε ἡ προφύλαξις τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀπὸ τὰς φρικαλεότητας τοῦ πολέμου καὶ ἡ ἐξασφάλισις διὰ τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς πόλεως μεγαλυτέρας ἐλευθερίας κινήσεων, εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὅπου μέχρι τοῦδε ἦσαν ἀσφυκτικῶς πυκνοκατῳκημένα. Σοβαρὸς λόγος διὰ τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου τούτου ἦτο τὸ πρόβλημα τοῦ ἐπισιτισμοῦ. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Μαδρίτης ἀνερχόμενος εἰς ἓν ἑκατομμύριον, πρὸ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ηὔξησε κατὰ 50 % διὰ τῆς συρροῆς προσφύγων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τούτου 450.000 περίπου εἶχον μεταφερθῆ εἰς ἄλλα σημεῖα τῶν κυβερνητικῶν ἐδαφῶν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας ἐπιθέσεως. Μετ' αὐτὴν ἡ ἀνάγκη μεγαλυτέρας ἀραιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατέστη ἐπιτακτική.

Ἡ σχετικὴ διαταγή, ἡ ὁποία κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τῶν «Τάϊμς», ἐπροκάλεσεν αἴσθησιν, διελάμβανεν ὅτι ὀφείλουν νὰ ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς πόλεως πάντες, πλὴν: α') τῶν ἀρρένων τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄνω τῶν 20 καὶ κάτω τῶν 45 ἐτῶν, β') τῶν ἐκτελούντων πολεμικὴν ὑπηρεσίαν, τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἢ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἢ τῶν κατεχόντων διοικητικὴν τινα θέσιν, καὶ γ') τῶν συζύγων, τῶν γονέων καὶ τῶν τέκνων ἐκείνων ποὺ ἀνήκουν εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν, ἐὰν ἐπιθυμοῦν νὰ μείνουν. Οἱ ἀπειθοῦντες εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην χαρακτηρίζονται ὡς ἐπαναστάται, καὶ στεροῦνται τοῦ δελτίου τροφίμων, ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς εἰσάγονται ἀμέσως εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ λαοῦ. Χάρις εἰς τὴν ἐπίταξιν ὅλων τῶν μεταφορικῶν μέσων κατέστη δυνατὴ ἡ μεταφορὰ ἔξω τῆς Μαδρίτης 10.000 ἀτόμων ἡμερησίως.

Ὅπως ἦτο φυσικόν, τὸ μέτρον τοῦτο ἐπροκάλεσε σοβαρὰν δυσαρέσκειαν μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐκκενώσεως ἔσπευσε νὰ διαβεβαιώσῃ τοὺς φεύγοντας, ὅτι αἱ οἰκίαι των καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἀντικείμενα θὰ φυλάσσωνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐπιθέσεως οἱ ἐπαναστάται ἐσημείωσαν ἀλλ

Θεάματα

(Ἀναγνωστικαὶ Ἐπιστολαί)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Ὁ Πειρασμός» ΑΙΘΗΝΗ. «Ἀν» Ἀρνῆ, Μπέρναρ Σώ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. «Ἀγγελος» Δ. Δάιδος.

ΧΟΝΤΙΑΣ. «Κρυφὴ Ἀθῆνα». ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Κωνσταντῖνος». ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἀγνὴ Ἀγάπη». ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἀθῆνα» καὶ χωρὶς ἐπίθετον.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Λογοφόρος τῆς Βενγκάλης». ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μὲν» στὴν κατοχή». ΑΛΑΝΡΑ. «Πειρατὲς ἐκατομμυρίων καὶ ἀκριβὲς κορίτσια».

ΒΡΕΤΑΝΙΚΑ. «Λόγχες ἐναντίον ἀμίας».

ΙΛΙΟΝ. «Ἡ κόρη τοῦ Δράκουλας». ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ. «Λύτοκρατορικὸς ρωμαντζὲς».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Κορυφαλλοὶ». ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Μέλισσα μὲ...». ΕΥΡΥΣ. ΤΙΤΑΝΙΑ. Ἡ ἑβδομάς. «Μόρφα Σταυγίας». ΟΥΡΑΝΙΑ. «Κωστὴς Μαρτὴς δὸν σφαίρας». ΟΡΦΕΥΣ (Λαρ.). «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀετοῦ». ΙΡΙΣ. «Μόνος μὲ τὴν κατιγίδα». ΑΡΗΣ. «Ἡ δόξα δὲν ἀμφιτάται». ΑΘΗΝΑΙ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Ἀρμάνδου». ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. «Γυναικεῖος Ἐρέβους δέρμα».

ΕΚΦΡΑΣΙΣ. «Ἄδε Μαρία».

ΕΛΛΑΣ. «Ἔτσι».

ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Μόνος στὴν Γκάστανα».

ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ἐξόδιον». «Ἀγγελικὸ τοῦ σκότους».

ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Ἀγγελικὸ τοῦ σκότους».

ΡΟΞΙΝΑΡΑΙΡ. «Ὁ ἀνθρωπος μὲ τὰ δύο κρανία».

Θεατρικὰ καὶ Προσοτζίαι

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Κυκνὸ». Στρογγύλο.

ΕΛΠΙΣ. «Ρὲ Λὲ Μπεμὶ». Ρεβύ.

ΧΑΜΕΝΤΙΤ. «Τὰ μυστήρια τὴν Παρισίων». ΧΑΥΙ - ΛΑΙ. «Τὰ δύο γρυλλίκια».

ΒΛΑΚΑΡΝΑ. «Ἐρωτύλιος».

ΑΤΤΑΙΟΝ. «Τραγικὴ Ἐπιφάνεια».

ΕΤΟΥΑΛ. «Φεῦ τραγικὸ».

ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Πόνεμα φτωχοῦ».

ΒΥΡΣΤΑΛΑ. «Ἕνα τραγοῦδι σὲ μὶ γυναῖκα».

ΑΣΤΗΡ. (Ν. Ἴωνία). «Ἀγάπαι μὲ γιὰ ἀγάπη».

ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκιν.). «Δάλγα - Βάλγα».

ΒΡΥΣΤΑΛΑ (Κοκκ.). «Ἡσυχία ἀνησυχία».

ΕΡΟΣ (Ν. Ἴωνία). «Ἡ ἀγάπη».

Διευθυντὴς καὶ Ὑπεύθυνος
Ἐμμανουὴλ Ρ. Κύριμπάτης
Μεγάλου — Μοσχονησίων 19

σαν, εἴτε διότι ἡ συσκευασία των ἦτο πλημμελὴς καὶ ἐβλάβησαν κατὰ τὴν διαβίβασίν εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ των. Οἱ ἐξαγωγεῖς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκμεταλλευθοῦν μόνοι των ὅτι συμφέρον τῶν Ἑλλήνων θὰ ἀπεκλείετο εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἀγορὰν ἐὰν ἐξαγωγεῖς καὶ ἐμπόροι τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιμένουν ὅτι ἡ ἀγορὰ αὐτὴ θὰ ἐξυπηρετεῖται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν ἐξαγωγῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἔξενα ἀγορά.

«Ὁ λιμὴν Κωνσταντινουπόλεως» Τοῦτον ἀπεφάσισαν αἱ συγκροτοῦσαι τὴν κατὰ τὴν λιμένα τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεταγλῶν γενικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴς ἀπεκτάσεως τῶν ἐκατοντάδων τῶν ὀστῶν τοῦ Κεραστοῦ προκειμένου τὸ Γαλατᾶ καὶ τὸ Ζωτικὸ, διὰ τῆς βυθίσεως ἀγκύλων εἰς τοιθηκῶν διαμετακομίσεως καὶ τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῶν πλοίων μὲ ἀγκύλων συγχρόνων μέσων φορτοεκφορτώσεως—γερανῶν κλπ. Τὰ ἔργα τοῦτα θ' ἀνατεθοῦν εἰς τὸν ἀγγλικὸν ἐκπροσωπεῖον διαφόρους ἀμερικανικοὺς ἐκπροσώπους, ἀντιπρόσωπος δὲ τοῦ εἴνου τοῦτου διαξήγησε ἡθη σχετικὰς συνεννοήσεις εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ λιμὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ λιμὴν τῆς Ἀγγλίας, ἐκπροσωποῦσα διαφόρους ὁμίλους ἐπιχειρήσεων λιμένος, ἀποφασίσαν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς διαξήγησε ἡθη σχετικὰς συνεννοήσεις

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΙΑΣ»

Ο ΚΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΚΕΝΝΕΤΤΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII
ΑΔΕΛΦΟΙ

«Μὰ δὲν ξέρω καμιὰ κοῦ νὰ τὴν λένε Τζέμυα. Δὲν ἄκουσα ποτὲ κανένα, νὰ λένε τὸ ὄνομα ἐκεῖνο. Ἐγὼ τὴν ἀγαπῶ ἐνὰ Κάρολ.

Ὁ Κάρολ ἤταν τόσο κατατρεγμένος ἀπὸ τὸν Χάϊντ, ἄρχισε νὰ ἐκφράζεται μὲ φανερὴ ἀδιαφορία. Ἤξερε ὅτι ἀγάπη ἐναντίον τῆς ἀδιαφορίας δὲν ὑπάρχει. Ὁ Χάϊντ ἐν τῷ μεταξὺ ἔκανε ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὸ ὅμορφο κορίτσι ἀπὸ τὸ Ἀμπέρντιν. Ἀλλὰ ἡ ἀγάπη ἐναντίον τῆς ἀδιαφορίας δὲν ὑπάρχει.

Ὁ Κάρολ ἔκλαιγε ἀπὸ ἔνα μεγάλο πόνο

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΣΦΟΔΡΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΠΡΑΓΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἐγνώσθη ἐνταῦθα, ὅτι κατόπιν τῆς τελευταίας ἐπιθέσεως τοῦ γερμανικοῦ Τύπου κατὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἡ βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἐν Πράγᾳ στρατιωτικόν της ἀκόλουθον ὅπως τῆς ἀποστείλῃ ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν γερμανικῶν καταγγελιῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ πιστεύεται ἐν Γαλλίᾳ, παρ' ὅλας τὰς κατηγορηματικὰς διαψεύσεις τῶν ἁρμοδίων, ὅτι ἡ τελευταία ἐπίθεσις τοῦ γερμανικοῦ Τύπου ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐμφανίσῃ τὴν Ρωσίαν ὡς προτιθεμένην νὰ ἐπέμβῃ στρατιωτικῶς εἰς χώρας τῆς Μεσευρώπης.

Ἐν γένει παρατηρεῖται ἐνταῦθα μέγας ἐκνευρισμὸς ἐκ τῆς ἐπαναληφθείσης κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας πολεμικῆς τοῦ γερμανικοῦ Τύπου.

Ὁ κ. Καγιό, ἀπαντῶν τρόπον τινὰ εἰς τοὺς γερμανικοὺς ἰσχυρισμοὺς ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Παρισινοῦ Σοὰρ», λέγει ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ ἓν τέρμα εἰς τὴν ἀναποφασιστικότητα καὶ νὰ πεισθοῦν ὅλοι ὅτι αἱ φιλοφοξίαι αἴτινες τρέφονται κατὰ τῶν γαλλικῶν σφῶν φερόντων ὀφείλουν ὀπωσδήποτε νὰ παραμερισθοῦν.

«Ἐν τούτοις, συνεχίζει ὁ κ. Καγιό, δηλοῦμεν ὅτι εἶμεθα πρόθυμοι εἰς πᾶσαν προσπάθειαν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Γερμανίας ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου, ὡς καὶ εἰς τὴν πλήρη συνεργασίαν μας μὲ αὐτήν, συνεργασίαν πάντως τῆς ὁποίας σκοπὸς δὲν θὰ εἶνε τὸ νὰ τὴν βοηθήσωμεν».

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 15. (Ἰδιαιτ. Ὑπηρεσία).— Ὁ «Λαϊκὸς Παρατηρητής», ἐκ τῶν ἐγκυροτέρων ὀργάνων τῆς κοινῆς γνώμης, δικαιολογεῖ τὴν νέαν ἐπίθεσιν τοῦ Γερμανικοῦ Τύπου κατὰ τῆς Γαλλίας, εἰς μακρὸν ἄρθρον, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὰ σχέδια τῆς Κόμιντερν καὶ ἡ Γαλλία».

Ἄλλαι Γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ἐξακολουθοῦσαι τὴν κατὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐπίθεσιν, βεβαιοῦν μεταξὺ ἄλλων, ὅτι πλεῖστα ὑπόγεια ἀεροδρόμια ἱδρύθησαν ἤδη ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, ἵνα χρησιμεύσουν ἐν καιρῷ ὡς ὁρμητήρια τῆς Σοβιετικῆς ἀεροπορίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Ἀθην. Πρ.).— Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ, ὅτι ἡ ἐπανάληψις τῆς ἀντιγαλλικῆς ἐκστρατείας τοῦ γερμανικοῦ Τύπου προὐξένησεν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς αὐτόθι διπλωματικοὺς κύκλους. Οἱ ἀντιπρόεδροι τῆς Γαλλίας εἴλκυσαν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων γερμανικῶν κύκλων, ἐπὶ τῶν ἀτόπων, ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ προκύψουν ἐκ τῆς τοιαύτης στάσεως τοῦ Γερμανικοῦ Τύπου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 15. (Ἀθην. Πρ.).— Τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς ἑρμηνεύει τὴν ἀναδημοσίευσιν ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων πληροφοριῶν τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαΐζ» περὶ τῆς χαώδους καταστάσεως, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὰ γαλλο-καταλωνικὰ σύνορα ὡς ἐπανάληψιν τῆς ἐκστρατείας τοῦ γερμανικοῦ Τύπου, τὴν ὁποίαν οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τοῦ Βερολίνου παρατηροῦν μὲ ποιάν τινα ἔκπληξιν. Τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐν Βερολίνῳ κύκλων, ὅτι οὗτοι ἐκπλήσσονται ἀρκετὰ βλέποντες διδομένην τοιαύτην ἐρμηνείαν εἰς Παρισίους. Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ὑπογραμμίζουν οἱ ἐν λόγῳ κύκλοι, παραθέτουν καθ' ἑκάστην πληροφορίας ἐκ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων πρᾶγμα, ὅπερ εἶνε σύνηθες ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν Πρακτορεῖον ἐν συνεχείᾳ παρατηρεῖ, ὅτι οἱ κύκλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι «ἐξεπλάγησαν ἐκ τῆς ἀναδημοσιεύσεως εἰδήσεων τοῦ γαλλικοῦ Τύπου δὲν ἔδειξαν τὴν ἰδίαν εὐαισθησίαν, ὅταν πολλαὶ γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐνταυπωσιακὰς καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον φαντασιώδεις εἰδήσεις ἀναφορικῶς μὲ τὴν Γερμανίαν».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν τῆς τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως ὅπως διὰ τοῦ ἐν Πράγᾳ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου προβῇ εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν γερμανικῶν ἰσχυρισμῶν περὶ σοβιετικῆς ἐπιδράσεως ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ.

Ἀφ' ἑτέρου, σχετικῶς πρὸς τὰς καταγγελίας περὶ δῆθεν γερμανικῆς διεισδύσεως εἰς τὸ Ἰσπανικὸν Μαρόκον, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Βάνοκ» τὸ ὁποῖον κατέπλευσεν εἰς Μελλίλαν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τοῦ Ἰσπανικοῦ Μαρόκου, τῇ συγκαταθέσει τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἐνεργήσουν αὐτοπροσώπως ἔρευναν εἰς Θέουταν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς βασιμότητος τῶν ἐν λόγῳ φημῶν. Οἱ κύκλοι τοῦ Ναυαρχείου καθορίζουν ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν θὰ προχωρήσουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Μαρόκου, πιθανώτερον δὲ φαίνεται ὅτι τὸ σκάφος θὰ ἐπαναπλεύσῃ εἰς Γιβραλτὰρ μεθαύριον.

ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΕΝ ΤΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀθην. Πρ.).— Κατόπιν τῆς ἐκφρασθείσης ὑπὸ τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος ἐπιθυμίας, τὸ ἰσπανικὸν ζήτημα θὰ συζητηθῇ ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Τρίτης. Ὁ κ. Ἤντεν θὰ λάβῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τὸν λόγον ἐκθέτων τὴν διεθνῆ κατάστασιν.

ΑΙ ΑΓΓΛΟΪΡΛΑΝΔΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Παρὰ τὸ ὅτι μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἀνεμένοντο ἐνταῦθα αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Ντὲ Βαλέρα ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν χθεσινῶν συνομιλιῶν του μετὰ τοῦ κ. Μάλκολμ Μακντόναλντ, ὁ πρόεδρος τοῦ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐλευθέρου Ἰρλανδικοῦ Κράτους ἀνεχώρησε τὴν πρωΐαν ἐπιστρέφων εἰς Δουβλίνον, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν Τύπον. Ὀλίγον ἀργότερον ἐξεδόθη ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν τοῦ κ. Ντὲ Βαλέρα χωρὶς ὅμως τοῦτο νὰ διαφωτίζῃ ἐπαρκῶς τὴν κοινὴν γνώμην. Πιστεύεται πάντως, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Κτήσεων θὰ προβῇ εἰς ἐκτενεῖς δηλώσεις ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν τούτων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα, πρόεδρος τοῦ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐλευθέρου Ἰρλανδικοῦ Κράτους, ἐτερμάτισε τὴν πρωΐαν τὴν βραχεῖαν διαμονήν του ἐν Λονδίνῳ, ὁπόθεν διήλθεν ἐπιστρέφων εἰς Δουβλίνον ἐκ Ζυρίχης, ὅπου εἶχεν ὑποβληθῇ εἰς θεραπείαν εἰδικοῦ ὀφθαλμολόγου. Ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα ἔφθασεν εἰς Λονδῖνον τὴν ἑσπέραν τῆς Τετάρτης καὶ χθὲς διεξήγαγε πληροφοριακῆς φύσεως συζητήσεις μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Κτήσεων κ. Μάλκολμ Μακντόναλντ ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν. Αἱ χθεσιναὶ συνομιλίαι, αἱ ὁποῖαι διήρκεσαν περὶ τὰς πέντε ὥρας, ἐσημείωσαν τὴν ἐπανάληψιν τῆς προσωπικῆς ἐπαφῆς ἐπὶ τῶν ἰρλανδικῶν ζητημάτων, ἥτις εἶχε διακοπῇ ἐπὶ τινα ἔτη μεταξὺ τῶν Ἄγγλων, ὑπουργῶν καὶ τοῦ κ. Ντὲ Βαλέρα.

Η ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΡΑΪΧ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Ἀθην. Πρ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου, ὅτι τὸ Ράϊχσταγκ θὰ συνέλθῃ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου εἰς τὴν Ὄπεραν τοῦ Κρώλ. Ὁ καγκελλάριος Χίτλερ θὰ ἐκφωνήσῃ διαρυσήμαντον λόγον, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἐκθέτῃ τὴν πολιτικήν, ἣν ἠκολούθησε τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τετραετίαν. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ συνέλθῃ, ἐπίσης, εἰς ἐπίσημον συνεδρίασιν. Πιστεύεται, ὅτι θὰ παρασχεθῇ ἐκ νέου ἀπόλυτος ἐξουσιοδότησις. Ἐκτὸς τούτου θὰ κοινοποιηθῇ ὁ νόμος ὁ καταργῶν ὁριστικῶς τὴν αὐτονομίαν τῶν τριῶν Ἀνσεατικῶν πόλεων Ἀμβούργου, Βρέμης καὶ Λυβέκης, αἵτινες θὰ συγχωνευθοῦν μετὰ τῆς Πρωσσίας ὁμοῦ μετ' ἄλλων γερμανικῶν κρατιδίων ὡς εἶνε τὸ Ἄνχαλτ, Ὀλδεμβούργον, τὸ Μεκλεμβοῦργον, τὸ Σάξωνικ, ἡ Ἔσση καὶ ἡ Βρουνσβίκη, συγκεντρωμένου οὕτω τοῦ Ράϊχ εἰς ἑνιαῖον σύνολον.

Φαίνεται, ὅτι τὰ Κράτη τῆς Πρωσσίας, τῆς Σαξωνίας καὶ Βαυαρίας θὰ διατηρηθοῦν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΓΚΑΙΡΙΓΚ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

ΗΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΪΤΑΛΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΡΩΜΗ, 15. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ὁ στρατηγὸς Γκαϊριγκ μετέβη εἰς τὸ Ἡρῷον τῆς Φασιστικῆς Ἐθνοφρουρᾶς γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λουΐτζι Ροῦσσο, ὅστις καὶ προσεφώνησεν αὐτὸν τονίσας τὴν ὑφισταμένην συνεργασίαν μεταξὺ φασισμοῦ καὶ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κομμουνισμοῦ. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Γκαϊριγκ ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τῆς ὀργανώσεως τῶν Μπαλιλλα γενόμενος δεκτὸς δι' ἐπευφημιῶν ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων νεαρῶν φασιστῶν. Ἐκεῖ ἀνέμενον τὸν Πρῶσσον πρωθυπουργόν, πλὴν τοῦ κ. Μουσσολίνι, ὁ κόμις Ἰσιάνο, οἱ κ. κ. Μποτάι, Ἐταράτσε καὶ ἄλλαι προσωπικότητες. Ὁ κ. Γκαιριγκ, ὁμιλήσας δι' ὀλίγων πρὸς τοὺς Μπαλίλα, κατέληξεν εἰπὼν πρὸς αὐτούς, «ὅτι πρέπει νὰ θεωροῦνται εὐτυχεῖς, διότι ἔχουν τοιοῦτον Ντοῦτσε».

Ὁ κ. Γκαϊριγκ ἐπεσκέφθη ἐπίσης καὶ τὴν Μεγάλην Ἀκαδημίαν τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀθην. Πρ.) — Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι ἐπανειλημμένως οἱ κ. κ. Μουσσολίνι καὶ Γκαϊριγκ ἐντὸς τῆς ἡμέρας συνέχισαν τὰς συνομιλίας των, περιστραφείσας ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἰσπανικοῦ ζητήματος, ἡ τελικὴ ἐπὶ τοῦ ὁποίου συζήτησις θὰ διεξαχθῇ αὔριον καὶ τὴν Κυριακήν. Λέγεται ὅτι οἱ Ἰταλικοὶ κύκλοι εἶνε λίαν θορυβημένοι ἐκ τῆς ἀποτυχίας τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ὅπως διασπάσῃ τὴν γραμμὴν τῆς Μαδρίτης. Ἀφ' ἑτέρου αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὰς ἀνησυχητικὰς εἰδήσεις περὶ κομμουνιστικῶν ἐπιδείξεων εἰς Περπινιάν. Καθορίζεται ὅτι αἱ συνομιλίαι τῶν δύο ἀνδρῶν δὲν πρόκειται ὁπωσδήποτε νὰ μετατρέψουν τὴν κρατοῦσαν πολιτικὴν κατάστασιν, ἀποκρούεται δὲ ἡ ἰδέα ὅτι ὁ κ. Γκαϊριγκ ἀνέλαβε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν γερμανικὴν διείσδυσιν ἐν Μαρόκῳ.

Ἡ Ἰταλικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀγγλικὴν διακοίνωσιν ἀναμένεται ὅτι θὰ δημοσιευθῇ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Παρατηρεῖται ἐξ ἄλλου, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ αὐτοῦ Πρακτορείου ἐκ Βερολίνου, ὅτι αἱ ἐφημερίδες τῆς γερμανικῆς πρωτευούσης, παρὰ τὴν ἰδιωτικὴν χροιάν, ἥτις ἀπεδόθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Γκαϊριγκ, λεπτομερῶς ἀναφέρουν ἤδη τὰ τῶν συνομιλῶν τῆς Ρώμης, οἱ δὲ ἐπίσημοι κύκλοι φαίνονται κατευχαριστημένοι ἐκ τῆς προόδου, τὴν ὁποίαν σημειοῦν αἱ συνομιλίαι αὗται, τὰς ὁποίας, ὡς φημολογεῖται, θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ ἐπίσκεψις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ πρὸς τὸν καγκελλάριον Χίτλερ. Ὅσον ἀφορᾷ προσεχῆ συνάντησιν τοῦ λαγκελλαρίου Χίτλερ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι, οἱ ἐν Βερολίνῳ κύκλοι θεωροῦν ταύτην ὡς ἀπίθανον.

Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 15. (Ἀθην. Πρ.) —Τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον ἐκτοπρεῖον πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι αἱ συνομιλίαι τοῦ κ. Γκαϊριγκ μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰταλίας ἐκτείνονται εἰς ὅλην τὴν σφαῖραν τῆς γενικῆς πολιτικῆς, εἶνε δὲ φυσικὸν ὅτι περιεστράφησαν καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τάπητος ζητήματα χωρὶς ἐκ τῶν συνομιλιῶν τούτων νὰ πρόκειται νὰ προέλθουν νέαι συμφωνίαι ἢ νέα σύμφωνα ἢ τροποποίησίς τις εἰς τὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν, δεδομένου ὅτι ὁ ἄξων τῆς πολιτικῆς Βερολίνου—Ρώμης ἤρχισεν ἤδη νὰ κινῆται καὶ νὰ ἀποδίδῃ τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΤΗΣ ΕΝ ΡΩΜΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Ἀθ. Πρακτ.).—Τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης, ὅτι αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες τηροῦν, ὅπως καὶ οἱ ἔγκυροι Ἰταλικοὶ κύκλοι, σιγὴν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συνομιλιῶν τῶν κ.κ. Γκαϊριγκ καὶ Μουσσολίνι. Οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων παρεκλήθησαν νὰ εἶνε φειδωλοὶ εἰς τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας παρέχουν ὅσον ἀφορᾷ τὸν πολιτικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐν Ρώμῃ ταξιδίου τοῦ κ. Γκαϊριγκ. Ἀντιθέτως αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἀναδημοσιεύουν ἐν ἐκτάσει τὰ σχόλια τοῦ ξένου Τύπου καὶ ἰδίως τοῦ ἀγγλικοῦ. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἐξαίρουν τὰ σχόλια ἐκ τῶν ὁποίων συνάγεται ὅτι εὑρίσκεται ὑπὸ προπαρασκευὴν ἡ συγκρότησις ἰταλογερμανοαγγλικοῦ πολιτικοῦ μετώπου.

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ζαβιτζιάνος ἀνεκοίνωσεν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ὁριστικὴν ρύθμισιν τοῦ Δημοσίου χρέους συνεχίζονται καὶ ὅτι μέχρι τέλους Μαρτίου ἐλπίζεται νὰ ἔχουν καταλήξει εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΑΣΥΡΜΑΤΙΣΤΩΝ

Κατόπιν αἰτήσεως τῶν Ὀργανώσεων Μηχανικῶν καὶ Ἀσυρματιστῶν τοῦ Ἐ. Ν., αἵτινες ἐζήτησαν αὔξησιν τοῦ ἡμερομισθίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σημερινοῦ τιμαρίθμου τῆς ζωῆς, συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν διὰ πρώτην φοράν, δυνάμει τοῦ νέου ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἡ Ἀνωτάτη Διαιτητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτισθεῖσα ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου ὡς προέδρου, ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἑνὸς μέλους ἐκ μέρους τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἑνὸς Ἐφοπλιστοῦ ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐφοπλιστῶν, δύο μηχανικῶν καὶ τοῦ λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ κ. Δουρουούτη ὡς ἐκπροσώπου τοῦ ὑφυπουργείου Ναυτιλίας, ἥτις ἐπιτροπὴ μετὰ 4ωρον σύσκεψιν ἐξέδωκε παμψηφεὶ τὴν ἀπόφασίν της δι' ἧς ὁρίσθη τὸ κάτωθι μισθολόγιον:

Διὰ τοὺς Μηχανικοὺς Α' κατηγορίας πλόων: Α' Μηχανικὸς λίρ. 20, Β' λίρ. 16, Γ' λίρ. 13. Βας κατηγορίας πλόων: Α' Μηχανικὸς λίρ. 19, Β' λίρ. 15, Γ' λίρ. 12. Γης κατηγορίας πλόων: Α' μηχανικὸς λίρ. 18, Β' λίρ. 14, Γ' λίρ. 11.

Διὰ τοὺς Ἀσυρματιστὰς Α' κατηγορίας: λίρ. 13.10.0 διὰ τὸν α' καὶ λίρ. 12.10.0 διὰ τὸν Β'. Βας κατηγορίας λίρ. 12.10.0 διὰ τὸν α' καὶ λίρ. 11.10.0 διὰ τὸν β'. Γης κατηγορίας λίρ. 12.0.0 διὰ τὸν α' καὶ λίρ. 11.0.0 διὰ τὸν β'.

Εἶνε περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς δικαίας ταύτης ἀποφάσεως ὑπῆρξεν ἀρίστη παρὰ τοῖς ἐνδιαφερομένοις ναυτικοῖς κύκλοις.

Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ ΤΗΣ ΓΡΙΠΠΗΣ

Ἐκ τοῦ ὑφυπουργείου Ὑγιεινῆς ἀνεκοινώθη ὅτι, κατὰ τὰς τηλεγραφικὰς πληροφορίας τῶν νομαρχῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν ὑγειονομικῶν κέντρων, τὰ σημειωθέντα μέχρι τοῦδε κρούσματα γρίππης εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας ὑπῆρξαν ἠπίας μορφῆς.

Ὑπάρχουν πολλὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, εἰς τὰ ὁποῖα οὐδὲν κρούσμα γρίππης ἐσημειώθη. Πάντως, κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν ἐλήφθησαν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν καταπολέμησιν τῆς ἐπιδημίας μέτρα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Κοζάνης ὅτι εἰς τὴν κοινότητα Τρανσβάλτου ἐνέσκηψεν ἐπιδημιακὴ μολυσματικὴ νόσος, γριππώδους μορφῆς, προκαλοῦσα ὑψηλὸν πυρετόν. Ἐντὸς τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐσημειώθησαν 25 κρούσματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 5 θανατηφόρα. Διετάχθη ἡ λῆψις ὑγειονομικῶν μέτρων.

Ο κ. ΜΑΝΟΣ ΑΠΟΛΥΕΤΑΙ ΕΠΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἀπεφάσισε τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσιν τοῦ διατελοῦντος ἐν προφυλακίσει τέως δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Μάνου, ὁρίσαν τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως εἰς 250.000 δραχμῶν, καταβλητέων εἰς ὁμολογίας.

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΛΥΚΚΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας ὅτι ἀγέλη λύκων ἐπέδραμεν εἰς ἓν ποιμνιοστάσιον παρὰ τὸ χωρίον Πλέθνα. Οἱ χωρικοὶ ὁπλισθέντες διὰ ροπάλων καὶ ὅπλων ἐξῆλθον πρὸς καταδίωξιν τῶν λύκων, φονεύσαντες μερικούς. Ἐπίσης συνέλαβον καὶ ἕνα λύκον τραυματισθέντα, τὸν ὁποῖον παρέδωσαν εἰς τὸ δασαρχεῖον.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν παρετέθη εἰς τὴν ἀγυπτιακὴν πρεσβείαν γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ο κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνελθὸν τὴν μεσημβρίαν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐξέλεγξε παμψηφεὶ ὡς δήμαρχον τὸν νῦν δημαρχοῦντα κ. Μερκουρίου διὰ ψηφῶν 28. Μίαν ψῆφον ἔλαβεν ὁ κ. Βούρβουλης. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ὁ κ. Δήμαρχος παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἀνευρέθη χθὲς τὴν πρωΐαν νεκρὸς ἐντὸς τοῦ δωματίου του παρὰ τὸν συνοικισμὸν Ἄσπρα Χώματα τῆς Νέας Κοκκινιᾶς ὁ κωφάλαλος καὶ τυφλὸς Ἀρμένιος Ἰψὰν Μανούκ, ἐτῶν 90. Ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν προανακρίσεων ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ Μανοὺκ ἐγερθεὶς τὴν νύκτα ἐκ τῆς κλίνης του, ἔπεσεν εἰς τὸ μαγκάλι καὶ ὑπέστη ἐγκαύματα εἰς ὁλόκληρον τὸ σῶμα του, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἀπεβίωσεν.

Ο κ. ΚΡΙΣΤΙΤΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Νοτιοσλαυ-ας κ. Κρίστιτς ἐπεσκέφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπ' ἀρκετόν.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ ἡ κ. Μπριὲρ ἔδωκαν χθὲς Παρασκευὴν ἀπόγευμα τὴν πρώτην ἐπίσημον δεξίωσίν των, εἰς ἣν παρευρέθησαν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ κ. Μεταξᾶ, οἱ ἀνώτατοι ἀξιωματοῦχοι τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς, πολλὰ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, ὁλόκληρον τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα, ἐκπρόσωποι τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν, ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου καὶ ἄλλα ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας.

Ὁ «Ἡμερήσιος Κήρυξ» ἀνησυχεῖ ἐπίσης διὰ τὴν στάσιν τῆς Γερμανίας ἔναντι τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ διερωτᾶται μήπως αἱ κατὰ τῆς χώρας αὐτῆς ἀπειλαὶ εἶνε προωρισμέναι νὰ ἀποτρέψουν τὴν προσοχὴν ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας ἢ προδίδουν γερμανικὰς προ